

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 9 juli 2012 in zaak nr. 11/38848 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, thans: de staatssecretaris
van Veiligheid en Justitie.

Procesverloop

Bij besluit van 3 mei 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit, verzonden op 29 november 2011, heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 juli 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft nadere stukken ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. De vreemdeling heeft bij brieven van 11 en 18 september 2011 twee nadere stukken overgelegd: een verklaring van de vader van de kinderen van de vreemdeling en een verklaring van de maatschappelijk werker van de school van de kinderen.

1.1. De verklaring van de vader kan niet bij de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken. Gelet op de inhoud van de verklaring en de uitleg van de vreemdeling waarom zijzelf eerder een daarvan afwijkende verklaring over de vader van haar kinderen heeft afgegeven, gaat het om een met het oog op de procedure in rechte op haar verzoek opgesteld stuk dat mede ziet op feiten van vóór de aangevallen uitspraak. Met de enkele niet gestaafde stelling dat zij haar eerdere verklaring onder druk van de vader van haar kinderen heeft afgelegd, heeft de vreemdeling echter niet gerechtvaardigd waarom zij het stuk niet eerder heeft kunnen – laten – produceren. De inhoud van de brief van de maatschappelijk medewerker van de school van de kinderen van de vreemdeling ziet op de periode van ná de aangevallen uitspraak. Hierom kan deze brief evenmin bij de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken, aangezien de aangevallen uitspraak ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) dwingend als object van hoger beroep is aangewezen. Vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 7 maart 2012 in zaak nr. 201108763/1/V2 (www.raadvanstate.nl).

2. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de

rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak moet worden bevestigd.

4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

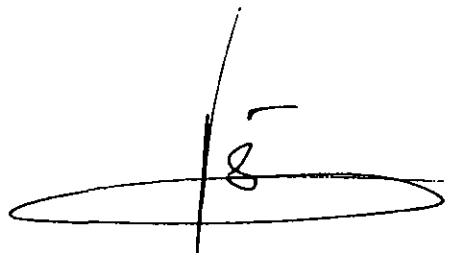
w.g. Bossmann
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 januari 2013

314-744.

Verzonden: 7 januari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across the middle, and a small '8' or similar mark to the right of the vertical stroke.

mr. H.H.C. Visser